

rem so ga hoteli ustreliti. Mučenik dvigne roko, da bi se še zadnjikrat v svojem življenju prekrižal, a mlad boljševik prikoči ter mu s sabljo odseka roko, nato mu nekaj strelav konča življenje. L. 1927 so zopet zaprli nad 10 duhovnikov in nekatere mladeniče, ki so se pripravljali za duhovniško službo. Istočasno so pregnali 10 frančiškank, ki so podučevale in vzgajale zapuščene otroke, otroke pa so vtaknili v boljševiške zavode, da jim iztrgajo vero iz mladih src.

Vseh katoličanov latinskega obreda je v celi Rusiji okoli 230.000. Od duhovnikov jih je 150 razkropljenih po krajih izven Rusije, 88 jih je pa v ječah ali v pregnanstvu, ali se pa morajo skrivati pred svojimi preganjaleci. Razumljivo je, da v teh razmerah verniki pogrešajo potrebnega poduka, službe božje, zakramentov in tolažbe. Pomagal jim je zelo škof Herbingy, ki je kot papežev odposlanec potoval po Rusiji, dokler mu ni namignila boljševiška vlada, da ji je njegovo bivanje na Ruskem neprijetno. Ravno tako hudo preganjanje morajo trpeti katoličani vzhodnega obreda, ki jih je tudi nekaj na Ruskem. Kako sovražijo vlastodržci na Ruskem katoliško Cerkev, je pa najbolj razvidno iz tega, da so obsodili papeža na smrt in mu poslali smrtno obsodbo v Vatikan. Tako mu povračujejo, ker je za velike lakote v Rusiji poslal tja svoje odposlance, da bi vsaj nekoliko omilil grozno bedo.

V vseh teh žalostnih razmerah pa katoličani ne izgubijo poguma, temveč vztrajajo pri svojem prepričanju in delajo naprej. Nadškof v Mohilevu, pod čigar oblastjo so ruski katoličani, vzdržuje izven Rusije dva zavoda, v katerem se vzgajajo duhovniki za Rusijo. Lansko leto so bili posvečeni 4 mladi duhovniki, ki mislijo iti na težavno in nevarno delo v svojo nesrečno domovino. V Varšavi izdajajo tudi katoliški list za Rusijo. Imenuje se »Kiteš«, bodri katoličane in se trudi za zjedinitve pravoslavne cerkve s katoliško.

Kakor katoličane, preganja današnji ruski režim tudi pravoslavne in sploh vsako vero. V vsakem kraju imajo organizacijo »kozmomolcev«, to je mladina, ki divja na vse načine proti veri. Izdajajo tudi list »Brezbožnih«, ki blati in pobija na najostudnejši način vero. A vkljub vsemu temu niso veliko dosegli. Res so dobili za enkrat na svojo stran precej mladine delavske, pa tudi kmečke, kateri so dovoljevali vsako razuzdanost. Pa ravno radi tega divjanja se je verska zvest začela zelo močno buditi. Ljudje so z vso odločnostjo stopili na stran preganjane vere in povsod, tudi med delavsko mladino in v armadi so verski krožki, ki hočejo delati za vero in za versko življenje. Ima krščanstvo v sebi nekaj, kar se ne da ubiti, kar vedno na novo oživi ter vleče človeške duše nase. To je Kristus — življenje človeških duš.

Otok Krakatau leži v Sundži ožini med velikima otokoma Java in Sumatra. Ognjenik zadnje dni zopet bruha gorečo lavo 1200 m na visoko. Te tisočmeterske ognjene stebre spremlja votlo grmenje in morje okrog otoka je silovito razburkano. Vsi znaki ognjenika kažejo, da bi znalo priti do enake nesreče, kakor leta 1883, ki se je pripetila tako-le: Bilo je dne 27. avgusta 1883. Takrat je najvišji vrh tega vulkanskega otoka, Pik Perbuatan, med strašnim bruhanjem razpočil in utonil pod morje. Mesto Batavia na Javi je bilo 36 ur zagrnjeno v popolno temo. Otok je bil posut s pepelom. Najhujši pa je bil morski val, ki je nastal vsled pogreznjenosti vulkana (ognjenika) in je na vseh bližnjih otokih uničil 36.147 človeških bitij. Na otoku Java je popolnoma porušil tri mesta in 165 vasi, 132 vasi pa je hudo poškodoval. Razpok so slišali na Filipinih in v jugozapadni Avstraliji. Krakatauški pepel se je pa razširil po vsem svetu, tako da so se od leta 1883 do leta 1886 po vsem svetu opazovali čudni svetlobni pojavi in je bila večerna zarja škrlatasto rdeča. Pepel je vzdignilo 60.000 m visoko in ga je zračni val nesel po vsej zemeljski obli. Po nezgodi je ostal od otoka Krakatau samo južni del z vulkanom Pik Rakata. Preje je znašal obseg otoka 33 1/4 kvadratnih kilometrov, po nezgodi pa samo še 15.

USMRTITEV 17LETNEGA MORILCA.

Amerikanska roka pravice ne pozna šale, ako zaloti kakega morilca in ga tira na odgovor. V državi Ohio je bil te dni usmrčen v Združenih državah Severne le komaj 17letni morilec Floyd Hewitt. Ta morilec je najmlajši, ki je bil doslej usmrčen v Združenih državah Severne Amerike. Sodna obravnava je ugotovila, da je bil ta mladenič vedno miren in pošten, da pa ga je nekega večera plesna godba, ki jo je poslušal po radiu, spravila v tako spolno razpoloženje, da je udril v sosedno stanovanje, kjer je bila doma sama neka mlada ženska. Ker se je branila, je pograbil neko kladivo, ki je bilo slučajno v sobi, ter jo je toliko časa tolkel, dokler ni bila mrtva.

Revna družina z 22 otroki. V vasi Basel v Belgiji živi revna obitelj Van Hull. Bog je blagoslovil to družino s posebno obilnim zarodom. Žena Van Hulla je rodila 21 otrok, ki so vsi živi in zdravi, sedaj pa pričakujejo že 22. dete. Zakonca sta se vzela leta 1903. Skoro vsako leto se jima je rodil en otrok in zadnjemu detetu je bila krstna botra sama belgijska kraljica. Družinica Van Hulla živi v zelo skromnih razmerah. Mala hišica tega blagoslovljenega para ima samo tri sobe in tako malo postelj, da spe po trije otroci na enem ležišču. Starejši sinovi pa se morajo celo zadovoljiti s počivanjem na seniku.

ZALOSTNI SADOVI BOLJŠEVIŠKE VZGOJE.

V Rusiji se je zgodil ta le vse obsodbe vredni slučaj, ki nam priča, kam dovede mladega človeka brezsrčna in surova — boljševiška vzgoja: V Carskem selu pri Leningradu je živel rodovina nekega gimnazijskega profesorja. Imel je ženo in dva sinova. Starejši, nekdanji častnik, je bival kot begunec na Finskem; imel je

26 let. Mlajši je imel 13 let in je bil gojenec sovjetske šole ter pionir. Starejši brat je vsako leto skrivaj obiskoval starše o božiču: prekoračil je ponoči bližnjo finski mejo, ostal dva, tri dneve na obisku, in odšel nazaj na Finsko, kjer je žagal drva. Več let je imel pri tem srečo. Letos pa so ga takoj po prihodu prijeli policaji in je bil ustreljen takoj po preiskavi, ne da bi prišel pred sodišče. Obupani oče je vprašal mlajšega sina, ali ne ve, kdo je mogel naznaniti njegovega brata. »To pa sem storil jaz!« je odgovoril pionir. »Prišel sem, da ne bom prizanesel niti očetu ali bratu, če sovražijo socialistično domovino!« — Nesrečni oče je ustrelil izdajalskega sina, z drugim strelom iz istega revolverja pa sebe. Mati, ki je izgubila tekom par ur moža in oba sina, je zblaznela. — Izdajalskega fantiča, ki je prikladal toliko gorja nad celo družino, so pokopali boljševiki z velikimi slovesnostmi, vojaškimi častmi in celo topovi so mu streljali ob odprtem grobu. Boljševiški kolovodje so že res popolnoma ob pamet!

Brat ustrelil nezvestega zaročenca svoje sestre. V Banjovcu v Hrvatskem Zagorju je živel posestnikov sin Josip Trčak, ki je bil zaročen s sestro Karla Trčka, Veroniko. Te dni pa je Josip brez posebnega razloga zapustil svojo zaročenko in se zaročil z drugo. Dan poroke je bil že določen. Zvečer pred poroko se je zapuščena Verona bridko razjokala, kar je brata tako razburilo, da je vzel svojo puško, šel pred hišo nezvestega zaročenca, ter ga poklical na razgovor. Komaj je izpregovoril besede: »Zakaj si zapustil mojo sestro?« je pomeril s puško na Josipa in sprožil. V trebuh smrtno zadet se je Josip zgrudil na tla in je kmalu nato izdihnil.

Nepojasnjeno zastrupljenje. V Zgornji Pristavi blizu Ptujja so se pri družini posestnika Horvata, obstoječi iz moža in žene ter petih otrok, pojavili pred nekaj dnevi znaki zastrupljenja. Podlegla sta najprej dva otroka, nato tretji in četrti otrok. Umrli je tudi že gospodar. O vzrokih zastrupljenja krožijo med ljudmi razne govorice. Nekateri govorijo, da je bila zastrupljena voda iz domačega studenca, drugi zopet trdijo, da so Horvatovi jedli gobe, oziroma, da so se zastrupili s pokvarjenimi klobasami. po drugem pripovedovanju pa so Horvatovi oboleli, ker so jedli zastrupljenega zajca.

Po tolikih letih se vrnil iz ruskega ujetništva. Bruno Stapel iz Teltowa pri Potsdamu na Nemškem se je vrnil iz Rusije v domači kraj, potem ko so ga smatrali že 11 let za mrtvega. V vojnem času je bil na ruski fronti ujet in so ga poslali v sibirsko mesto Kansk, kjer se je preživljal kot lekarniški pomočnik. Za časa revolucije se je prebil do Moskve, kjer so ga hoteli v »Mednarodno vojsko«, ki jo je tvorila mešana družba iz vseh narodov sveta. Ker se ji Stapel ni pridružil, so ga boljševiki zaprli in mu grozili z ustrelitvijo. Pod pretvezo, da vstopi v vojsko, se mu je posrečilo priti iz zapora in zbežati v belorusko mesto Oršo. Tam se je poročil z neko Poljakinjo in se je preživljal dolgo let zopet kot lekarniški pomočnik. Pozneje je prišel do Novgoroda, od tam mu je pomagal nemški konzulat v Leningradu domov kamor je prispel z ženo in dvema otrokoma.

NOVICE

NAJVEČJI OGNJENIK ZOPET BRUHA.

Otok Krakatau ima tudi ognjenik ravno istega imena, ki je največji na svetu.

STIRIDESETLETNICA ŽUPNIKO-VANJA.

Izvanredno redek jubilej, ki ga je obhajal zadnje nedeljo, dne 29. januarja, naš velezaslužni mil. g. zlatomašnik, č. kanonik Martin Meško kot 40letni župnik pri Kapeli, smo proslavili na dostojen način, kakor je bilo gotovo Bogu dopadljivo in v vzpodbudo ljudem. V soboto popoldne so se mu prvi poklonili s primerno pesmijo ter ljubezen in vdanost izrazujočo častitko šolski otroci, ki so vedno, kakor nekdanj Gospodovi, tako tudi njegovi ljubljenci. Glavna manifestacija pa je bila v prvem mraku zvečer istega dneva. Na kapelskem hribočku in v okolici so se zasvetili kresovi. V oknu na stolpu se je prikazal v raznih barvah krasni transparent v pozdrav mil. g. jubilantu kot 40letnemu župniku pri Kapeli. Ob pol 6. uri zvečer se je začela med pritrkavanjem zvonov pomikati slavnostna procesija s številnimi lampijoni, svirajočo godbo, požarniki, strelec na čelu proti cerkvi. Pred župniščem je zapel odličnemu slavljenču domači pevski zbor par slavju primernih pesmic. Mladenka A. Skremka je v imenu vseh župljanov s krasno deklamacijo izrazila visokemu jubilarju najsrčnejše čestitke ter čustva hvaležnosti, ljubezni in vdanosti, v znak katerih je župan Jak. Zemljič s primernimi besedami mil. g. jubilantu izročil zlati kelih kot spomin. Zaorili so živijo-klici, strelec so oddali tri kratno salvo, godba je zasvirala. Iz stolpa so se v znak veselja in navdušenja izpuščale rakete. — Drugi dan je bila slovesnost v cerkvi. Ob desetih je bil slovesen vhod. Slavnostni govornik mil. g. prelat dr. Ivan Tomažič je kot odposlanec Prezvišenega v lepo zbranim govoru na zgledih iz sv. pisma pokazal posebno imenitnost številke 40, orisal srečo in blagoslov za župnijo, katera ima dobrega ter vnetega dušnega pastirja za svojega voditelja. Tako izvanredno srečna je bila kapelska župnija, da sedaj nepretrgoma celih 40 let, ki je imela in še ima v osebi današnjega slavljenca mil. g. zlatomašnika in kanonika, župnika, vzglednega, gorečega, vnetega za častni in še bolj za večni blagor svojih ovčic. Slavnostni govornik častita visokemu slavljenču k izvanrednemu jubileju, ki mu ga je dal ljubi Bog dočakati, v imenu ljudstva, ki so že večinoma njegovi otroci po sv. krstu, v imenu duhovščine, kateri je bil in je vedno vzor pravega dušnega pastirja, nadalje v imenu stolnega kapitlja in v imenu prevzvišenega nadpastirja knezoškofa, želeč, da še nam ljubi Bog ohrani visokega slavljenca mnoga leta v svojo čast, v vzpodbudo sobratom in v blagor ljudem!

Velika dobrotnica umrla. V Imenem pri Podčetrtnu je umrla vdova po znanem trgovcu gospe Frančiška Pečar v starosti 76 let. Rajna je bila vsakemu znana od izvira Sotle pri Rogatcu do Brezic. V svojih mlajših letih je hodila okrog po sejnih z manufakturnim blagom. Ni bila samo izborna trgovka, ampak tudi velika

dobrotnica cerkvi in revežem. Vsakemu, ki se je zatekel k tej blagi gospe, je znala prav svetovati. Poznana so jej bila vsa domača zdravila za ljudi in živino in jih je razdeljevala med revnejše ljudi zastonj. V celi Obsotelški dolini ni bilo bolj poznane in bolj priljubljene osebnosti nego Pečarjeva gospe, ki je znala tolažiti, svetovati in dobrote deliti, kakor bi bila vsakemu prava mati. Vsakdo, ki je poznal preblago Pečarjevo mater, jo bo ohranil v najboljšem ter hvaležnem spominu. Pogreba so se udeležile poleg izobražencev ljudske množice od blizu in daleč. Zvonili so jej po vseh farnih in podružnih cerkvah ob Sotli, ker je veliko darovala za nabavo novih zvonov po preobratu.

Strašna usoda je zadela v noči med 22. in 23. januarjem posestnika Jožefa Krapše v Sesterzah, župnija Majšperg. Skoraj gotovo mu je zlobna roka zanetila ogenj, ker je začelo goreti čisto zadaj gospodarsko poslopje. Zgorelo je vse razen zidu, tudi ves živež in gospodarsko orodje. Le sosedi Leniki S. se je zahvaliti, da še živina ni postala žrtev ognja. Bosa je v nočni obleki hitela živino iz hleva iztirat, ko je že nad njo bilo vse v plamen. Ko je več ljudi iz vasi prihitelo, so le toliko ogenj pogasili, da se ni prijel tudi sosednih poslopij. Sedaj je revež brez strehe in hrane za svojo družino in živino. Res pomilovanja vreden invalid. Med vojno je dobil večje poškodbe in hiranje na telesu, ki mu ostane za večni spomin. Žalostni prizor, če pogledaš njega gospodarja še močno opečenega in na poslopje, ki je bilo založeno z žitom in krmo, a danes sam pepel. Ali naši dobri sosedi sovaščani in drugi priskočili so mu takoj prvi dan na pomoč z žitom, krmo in lesom za novo stavbo. Zavarovan je bil le za majhno svoto. Zato se priporoča dobrim srcem za nadaljno pomoč. Vsak dar bo za dobro sprejet in vsakemu darovalcu naj bo Bog plačnik v prvi vrsti pa darežljivim sosedom Sestržanom, kateri so že stoterim v enaki stiski priskočili na pomoč z vsemi potrebnimi rečmi. Bog jih varuj enake nesreče in sv. Florijan!

Osebnost. G. inž. Benedikt Wenko, kmetijski strokovni uradnik pri mariborski oblasti, je napravil v Zagrebu praktični strokovni izpit za živinorejsko panogo z odličnim uspehom.

Zastonj v Lurd, Pariz ali Berlin bi se marsikdo izmed naših naročnikov rad peljal. Zato smo z objavo slike za »Slovenčeve« nagrađe, ki to obetajo, napravili našim naročnikom mnogo veselja, pa tudi skrbi in težav, kakor pričajo mnoga pisma, ki vsak dan prihajajo na upravo »Slovenca«. Nagrado bi vsak rad dobil, naročil »Slovenca« pa nekoliko manj rad, ali pa tudi, če bi le plačati ne bilo treba naročnino za dva meseca naprej. In vendar moramo ponovno opozoriti naše naročnike, da ta nagrada ni razpisana za naročnike »Slovenskega Gospodarja«, ampak za naročnike »Slovenca« in za tiste, ki sicer še niso naročniki »Slovenca«, pa list na novo naročijo in ga do 15. febru-

arja plačajo najmanj za dva meseca naprej. In tako se tudi naši lahko udeležijo žrebanja za bogate »Slovenčeve« nagrađe. Tistim, ki so pravilno sestavljene slike iz »Slovenskega Gospodarja« že poslali, ostanejo veljavne le, če do dne 15. februarja naročijo in tudi plačajo »Slovenca« najmanj za dva meseca. Slike pa je poslati v Ljubljano na upravo »Slovenca«, Jugoslovanska tiskarna.

Svarilo pred raznimi tujimi agenti. Po naših krajih je vse polno agentov; eni imajo srečke; drugi razne stroje. Zopet drugi je agent za kakšno zavarovalnico. In tem ljudje nasedejo. Posebno v Slovincih in na Pohorju so v nekaterih krajih ljudje kupili srečke ter so agentom plačali vse obroke. Seveda je ta denar izgubljen. Zatorej bodite previdni in kupujte srečke le od zastopnikov, ki so v vašem kraju doma in jih vi dobro poznate. Saj imamo povsod dosti domačih ljudi, čemu bi nasadali tujim agentom, ki se vam potem smejejo.

Pogreša se Emerik Gobec, izučen krojač, iz Studencev pri Mariboru, Slomškova ulica 16, star 19 let. Kdor bi kaj vedel o njem, naj pove staršem na zgornji naslov.

IZZREBANE NAGRADE.

Prvo nagrado 1000 Din je dobila štev. 0.917, zadelo je Kat. izobraževalno društvo Polensak pri Moškanjcih. — Drugo nagrado po 500 Din je zadela št. 0.038 in jo je dobil Ciril Miklavc, invalid, Ribnica na Pohorju. — Tretjo nagrado po 100 Din je zadela št. 1664 in jo je dobilo Kat. prosvetno društvo Konjice. Denar bomo po pošti nakazali vsem trem presrečnim izžrebancem. Ostalim pa, ki niso zadeli, se iskreno priporočamo za prihodnjič, kadar bo zopet žrebanje, ter jim želimo več sreče! Onim, ki so pridobili po dva nova vsaj polletno že plačana naročnika, smo poslali knjige, nekaterim jih še pošljemo, ker so v vezavi. Vsi pa se zavedajmo, da smo delali za dobro stvar in da bomo še v bodoče, če tudi je »šent po nagradi«, kot nam je to pisal neki Šobrli. Agitirajmo za »Slovenskega Gospodarja« vsepovsod! 20.000 družin v Sloveniji ga že čita, vsaj še 20.000 pa je potrebnih »Slovenskega Gospodarja«. Kadar bo tako razširjen, se bo povečal, bo prihajal tak, da bo še bolj zadovoljil naročnike. Vsem, ki karkoli dobrega storijo za našega »Slovenskega Gospodarja«, kličemo hvaležni: Bog povrnil!

Najnovejše polit. novice.

Usodepolni ponedeljek — veliko grmenja, malo dežja! Za pretekli ponedeljek, ko je imel Davidovičev klub sejo, so časopisi napovedovali popolen preobrat v državni politiki. Ponedeljek je prišel. V Davidovičevem klubu so govorili Davidovič za Radiča in Pribečeviča, Marinkovič proti. Večina poslancev bo za Marinkoviča. Cela vrsta govornikov se je priglasila in je seja kluba podaljšana na torek. Glasovanje, če sploh do njega pride, se je vršilo v torek večer ali sredo zjutraj. Kolikor se je moglo predvideti, ne bo nič tako hudega, kakor so nekateri mislili, in da bo res zopet Pribečevič prišel do moči.

Vlada ostane, možna je le delna izprememba. V teh dnevih nejasnosti je sigurno pred vsem to, da vlada ostane in

DRUŽINSKA PRATIKA ZA LETO 1928

s podobo Sv. Družine se še dobi v vseh večjih trgovinah papirja itd. Segajte le po naši

se more izvršiti le delna izprememba. Če pa bi prišla vlada v manjšino, ne odstopi, ampak pripravi nove volitve.

Minister za narodno zdravje — umrl. Te dni je v Beogradu umrl minister za narodno zdravje dr. Savič. Bi je eden naj sposobnejših ministrov za narodno zdravje, velik prijatelj Slovencev, vsakoletni gost Slovenije, Rogaške Slatine in Dobrne.

Poročila SLS.

Krajevna organizacija SLS v Veržetu je imela v nedeljo, dne 29. januarja, svoj občni zbor. Zbralo se je zadovoljivo število naših somišljenikov, ki so pazljivo sledili izvajanjem zastopnika tajništva SLS v Mariboru, oblastnega poslanca g. Ovčarja in domačega č. g. župnika Petrovskega. Volitev novega odbora je prinesla nekaj sprememb, vendar pa nam ime na novoizvoljenega odbora jamčijo za to, da bo organizacija SLS v našem trgu dobro uspevala.

Občni zbor krajevne organizacije SLS v Vuzenici v nedeljo, dne 22. januarja je prav zadovoljivo uspel. Po sv. maši se je zbralo lepo število naših somišljenikov, ki so izvolili iz svoje sredine odbor, kojega člani so delali že v prejšnjem odboru ter nam jamčijo, da se bo organizacija tudi letos živahno udeleževala. Med drugimi je bil navzoč tudi zastopnik tajništva SLS v Mariboru, oblastni poslanec g. Ovčar. Novemu odboru in organizaciji sploh kličemo: Na delo! in Bog živi!

Okrajni zbori delegatov SLS, ki so se vršili dne 23. januarja v Brežicah, dne 24. v Rajhenburgu in dne 25. v Laškem, so uspeli v splošno zadovoljstvo. Poročali so gg. oblastni poslanci in sicer v Brežicah gg. Podvinski, Tratnik in Jarc, v Rajhenburgu g. Tratnik, v Laškem pa g. Križnik. Za okrajni zastop je poročal v Rajhenburgu g. dr. Jesenko, v Laškem pa g. dr. Godnič. Na vseh treh zborih je predaval odposlanec tajništva SLS v Mariboru, oblastni poslanec g. Ovčar o naši politični organizaciji. Povsod so v obilnem številu navzoči delegati odobraval delo naših poslancev in jim izrekli so glasno zaupanje.

Občni zbor krajevne organizacije SLS v St. Janžu na Vinski gori. Dne 22. jan. se je vršil v prostorih g. Zagarja dobro obiskan občni zbor krajevne organizacije SLS, na katerem sta poročala oblastna poslanca gg. dr. Ogrizec iz Celja in Blatnik iz Starevasi pri Velenju o plodonosnem delovanju mariborske oblastne skupščine za dobrobit ljudstva in o velikem pomenu ter potrebi krajevnih organizacij. Za načelnika je bil izvoljen mlad gospodar K. Gradišnik iz Črnovc, dolgoletni, delavni član in odbornik našega prosv. društva.

NAŠA DRUŠTVA

Stolna Marijina družba v Mariboru uprizarji na Svečnico, 2. februarja, ob 17. uri lepo igro »Devica Orleanska« v dvorani Zadrugne gospodarske banke. Ker je igra zgodovinska in vzgojna, pričakujemo obilen obisk.

V St. Ilju v Slov. goricah vprizarjajo v nedeljo dne 5. februarja ljudsko igro »Domen«. Prijatelji katoliških prosvetnih društev pri-

дите na razvedrilo, ki bo lepo in najbolj poceni. Na veselo svidenje!

Hajdina. V nedeljo dne 5. februarja ima po rani sv. maši v društvenem domu svoj redni občni zbor Krajevna organizacija SLS in Kmečko bralno društvo. Somišljeniki in prijatelji mladine, zlasti pa mladina ste iskreno vabljeni od obeh odborov.

Središče. Tukajšnji Ljudski oder uprizarji v nedeljo dne 5. februarja t. l. ob 7. uri zvečer v Društvenem domu v Središču izvirno, nad vse komično veseloligro v treh dejanjih: »Pit grem«. — K tej zabavni igri, ki je polna zdravega humora od prvega do zadnjega prizora vljudo vabi vse prijatelje smeha in poštene zabave — odbor.

Slatina Radenci. Tukajšnje Dramatično društvo priredi v nedeljo dne 12. februarja 1928 v prostorih g. I. Maršik — zdraviliška restavracija — igro »Navaden človek«, šala v treh dejanjih in »Učitelj solopetja«, šaljivi prizor. Med odmori in po igri godba naših priljubljenih radenskih muzikantov. Začetek ob 17. uri (5 pop.).

Sv. Križ pri Ljutomeru. Kdo izmed nas se ne spominja nazaj v lansko leto na nad vse veličastno uspešno zgodovinsko dramo »Quo vadis?«. Saj je takrat Bralno društvo doseglo nad vsemi prejšnjimi predstavami rekord. In letos zopet pripravljajo vrli igralci imenovanega društva igro, ki obeta biti še mnogo veličastnejša kot lanski Quo vadis? Tja v mogočni Triglav nas bo peljala romantična igra »Zlatorog«; saj nastopa v njej okoli 50 oseb v prekrasnih narodnih nošah, mogočni planinski pevci in mikajoči godei. Dejanje se bo vršilo pri spopolnjeni sceneriji, zato pridno posegajte po vstopnicah, ki bodo gotovo v predprodaji. Začetek takoj po večer- nica. Igra se vrši nepreklicno v nedeljo dne 12. februarja 1928. Mlado in staro na veselo svidenje!

Prihova. Konečno je vendar tudi v našem zaspanem kraju začelo svitati. Gospod kaplan, ki smo ga lansko leto dobili, bo menda le zdramil zaspance. V kratkem se priredi pod njegovim vodstvom tombola v svrhu povečanja knjižnice. Gotovo bo sčasom izginila tudi dosedanja nesloga glede društvene doma, ki smo ga v današnjih časih in razmerah tako potrebni in pridemo konečno tudi do tega. — Le s korajžjo tako naprej! Mnogi bodo pomagali.

Jugoslovanska strokovna zveza.

Volitev obratnih (delavskih) zaupnikov. V smislu zakona o zaščiti delavcev ima delavstvo pravico, si v vseh podjetjih izvoliti svoje zakonite zastopnike — zaupnike. To se pa v večini podjetij še ni zgodilo, ker ni bilo pravilnika o volitvah teh zaupnikov, ki ga zakon predvideva. Sedaj je minister za socialno politiko g. dr. Gosar izdal pravilnik o volitvah in pravilnik o poslovanju delavskih zaupnikov, tako da se bodo vsako leto meseca januarja vršile po obratih volitve delavskih zaupnikov. Letos se bodo te volitve izjemoma v smislu naredbe ministra za socialno politiko vršile do konca marca. »Inšpekcija dela«, »Delavska zbornica« in strokovne organizacije so k tem volitvam že pristopile. Organizacije JSZ so že prejele brošuro s pravilniki in prva navodila; prihodnje dni pa prejmejo še natančna navodila, kako volitve izvesti, in vzorce raznih vlog in objav, ki so s tem v zvezi. Vse organizacije naj se po tem ravnaajo. Je pa še mnogo obratov, kjer je zaposleno naše delavstvo, ki pa ni organizirano in si mora izvoliti svoje zaupnike, ne pa dovoliti, da pridejo na tako

važna mesta naši nasprotniki. Pozivamo te delavce, da se takoj obrnejo z dopisom na JSZ v Ljubljani, Stari trg 2-I, za navodila. Delokrog zakonitih zaupnikov je silno važen in jih kot takih podjetja ne smejo preganjati in odpustati. Zato na delo za naše zaupnike!

Za brezposelne. V smislu uredbe, ki jo je izdal minister za socialno politiko g. dr. Gosar, imajo brezposelni, ki so bili v enem letu štiri mesece, ali v dveh letih osem mesecev zaposleni, pravico za dobo šestih tednov do brezposelne podpore pri »Borzi dela«. Borze dela so prakticirale tako, da so dajale podporo za šest dni v tednu. Ker je bilo tako tolmačenje uredbe nepravilno, je na posredovanje JSZ dal minister dr. Gosar »Borzam dela« navodilo, da se naj izplačuje podpora za 7 dni v tednu, to je za 42 dni v enem koledarskem letu in ne samo za 36 dni. Da se izognejo brezposelni nepotrebnim nepri- likam, naj se prijavljajo JSZ.

„Naš dom“.

Tretja izdaja januarske številke. Že v tretji smo morali natisniti januarsko številko »Našega doma«, toliko novih naročnikov se je letos že javilo. To je pač najboljša priporočilo za list. Če ga hočete tudi Vi, si ga takoj naročite!

Lepo je sicer, če se javi toliko novih naročnikov za »Naš dom«, toda nič lepo ni, če ga ne plačajo. Naročnina je tako majhna, da jo pač vsak lahko hitro poravnava. »Naš dom« ima tudi plačila in mora v tiskarni sproti plačevati. Kako naj to napravi, če mu naročniki ne pošljejo denarja? Lepo Vas prosimo, ne čakajte na terjatve!

Nered pri pošiljanju. Mnogi se jezijo, da ne dobijo lista v redu, da jih po krivici terjamo itd. Res je včasih pomota pri upravi. Lahko pa je pomota tudi na pošti. Še večkrat pa je pomota pri naročniku samem. Zato Vam naročamo: če si list naročite, napišite natančen naslov; saj so celo taki, ki se pozabijo podpisati in zdaj se jezijo, ker lista ne dobijo. Če pošljete denar, napišite tisti naslov, na katerega naj prihaja list. Če pa za koga drugega pošiljate, pa napišite, za koga!

Če nimate položnice, da bi plačali »Naš dom«, idite na pošto, kupite si jo tam za 25 par, toda kupite si položnico, ne pa nakaznico! Na položnico napišite svoto, svoj naslov in številko poštno-čekovnega računa za »Naš dom« v Mariboru: številka 13.577. Na drugo stran napišite naslov »Našega doma«. Če boste denar tako pošiljali, vas poština ne bo nič veljala in ne bo treba pisati v Maribor po položnico. Prihranite si denar!

Februarska številka je že izšla in sicer na 32 straneh. Kar to številko posebno odlikuje, so mnoge slike, ki krasijo zanimivo povest »Roparski poglavar«. Posebno pohvalno je tudi novo poglavje, ki ga je »Naš dom« začel: poglavje o lepem vedenju.

Šola za šivilje! Z marcem bo začela izhajati v »Našem domu« zabavna povest, ki pa ne bo le za kratek čas, temveč bode naučila dekleta šivati. Slike bodo pojasnjevale to velezanimivo in poučno povest.

Novi naši dobrotniki. Temeljni kamen za »Naš dom« sta plačala gg. Klobasa & Smolčnik v Slovenjgradcu (25 Din). Bog